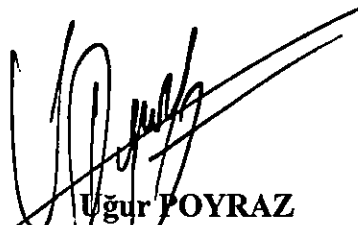

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Terör örgütleri, uyuşturucu şebekeleri, organize suç yapılanmaları, kaçakçılık ağları ve bunların taşeronlarıyla mücadele eden Türk Silahlı Kuvvetleri, Emniyet Genel Müdürlüğü, Jandarma Genel Komutanlığı, Sahil Güvenlik Komutanlığı, Millî İstihbarat Teşkilatı Başkanlığı ve Gümrük Muhafaza Kaçakçılık ve İstihbarat Müdürlüğü personelinin çalışma şartları ile özlük, mali ve sosyal haklarının incelenmesi; yüksek risk altında görev yapan personelin ailelerinin ekonomik ve sosyal güvenceye kavuşturulması; şehit yakınları ve gazilerin sağlık, protez-ortez, rehabilitasyon, bakım, istihdam ve sosyal güvenlik alanlarında yaşadığı sorunların belirlenmesi; kurumlar, rütbelere ve statüler arasındaki hak farklılıklarının ortadan kaldırılması amacıyla alınması gereken tedbirlerin tespit edilmesi için Anayasa'nın 98'inci, Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 104'üncü ve 105'inci maddeleri uyarınca Meclis araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.

Uğur POYRAZ
Antalya Milletvekili
İYİ Parti Grup Başkanvekili

Turhan ÇÖMEZ
Balıkesir Milletvekili
İYİ Parti Grup Başkanvekili

GEREKÇE

Türkiye'nin huzuru ve güvenliği, yalnızca kanunlarla, kurumlarla ve güvenlik politikalarıyla değil; bu uğurda hayatını ortaya koyan insanların cesareti, fedakârlığı ve görev bilinciyle korunmaktadır. Terör örgütleriyle dağda, sınırda ve şehir merkezlerinde mücadele eden askerlerimiz; uyuşturucu şebekelerine, organize suç örgütlerine, kaçakçılık ağlarına ve bunların taşeronlarına karşı görev yapan polislerimiz, jandarmalarımız, sahil güvenlik personelimiz ve istihbarat mensuplarımız, her gün ağır riskler altında vazifelerini yerine getirmektedir.

Yukarıda sayılan meslek grubu mensupları her sabah evlerinden çıkarken eşleriyle ve çocuklarıyla helalleşmekte, akşam evine sağ salım dönüp dönemeyeceğini bilmeden görev başına gitmektedir. Görev sırasında karşı karşıya kaldıkları tehdit yalnızca kendi hayatlarını değil, ailelerinin ve bakmakla yükümlü olduklarının geleceklerini de doğrudan etkilemektedir. Buna rağmen bu kurumlarda görev yapanların ücret, görev ve risk tazminatı, fazla çalışma, barınma, lojman, tayin, aile bütünlüğü, çocuklarının eğitim hayatı, emeklilik, psikolojik destek ve sosyal güvence alanlarında ciddi sorunlar yaşadığı bilinmektedir.

Türkiye Cumhuriyeti'nin bölünmez bütünlüğü ve büyük Türk milletinin huzuru ve asayışı için gerek sınırlarımız içinde gerek sınırlarımız dışında en ağır görevleri ifa eden bu kahramanların, geride bırakacakları bakmakla yükümlü olduklarının geçimini düşünmek zorunda kalması kabul edilemez. Bu kurumlarda görev yapanlar, vazife başında hayatlarını kaybetmeleri veya yaralanmaları hâlinde ailelerinin nasıl yaşayacağı ve gelecekte hangi sorunlarla karşılaşacağı endişesini taşımamalıdır. Görevlerini bu kaygılardan ırak bir şekilde yerine getirebilmeleri için ailelerinin ve bakmakla yükümlü olduklarının Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin güvencesi ve büyük Türk milletinin himayesi altında olduğunu bilmeleri gerekir.

Bu meslek gruplarında vazifelerini ifa eden kahramanlarımızın hakları yalnızca şehit veya gazi olduktan sonra hatırlanmamalıdır. Bu haklar; personelimiz hayattayken, görev başındayken ve ağır şartlar altında mücadele ederken teslim edilmelidir. Şehitlik ve gazilik, zamanında verilmeyen hakların sonradan telafi edilebileceği sıradan bir idari statü olarak görülemez. Devletin asli sorumluluğu, personelini şehit veya gazi olduktan sonra anmakla sınırlı değildir. Asıl sorumluluk; onu görev başındayken korumak, çalışma ve hayat şartlarını iyileştirmek, ailesinin ve bakmakla yükümlü olduklarının geleceğini güvence altına almak ve görevini gözü arkada kalmadan yerine getirebilmesini sağlamaktır.

Ankara Güvenpark'ta haklarını arayan gazilerimizin ve şehit yakınlarımızın günlerce beklemek, seslerini duyurabilmek için eylem yapmak ve açlık grevini gündeme getirmek zorunda kalmaları, yaşananların münferit bir mağduriyet olmaktan çıktığını açıkça göstermiştir. Vatan uğruna uzuvlarını, sağlığını ve hayatının geri kalanını feda etmiş insanların kendilerine uygun bir proteze ulaşabilmek veya kanundan doğan haklarını alabilmek için meydanlarda mücadele etmek zorunda bırakılması, yalnızca idari bir eksiklik değil; ağır bir vicdan ve adalet sorunudur.

Gazilerimizin ve şehit yakınlarımızın yaşadığı bu mağduriyet, aynı görevleri bugün fiilen yerine getiren personelimiz tarafından da yakından takip edilmektedir. Vazife başındaki bu meslek mensuplarının, şehit veya gazi olması hâlinde kendilerinin ve ailelerinin benzer sorunlarla karşı karşıya kalabileceğini düşünmesi; kuruma duyduğu güveni, görev motivasyonunu ve mesleki aidiyetini zedelemesi muhtemeldir.

Diğer taraftan, şehit yakınları ve gazilerin mevcut mevzuat ve uygulamalardan kaynaklanan sorunları yıllardır çözüme kavuşturulamamıştır. Farklı kurum, rütbe, görev şekli ve statülere göre değişen haklar, aynı vatan uğruna mücadele etmiş insanlar arasında kabul edilemez eşitsizlikler doğurmaktadır. Görev sırasında uzvunu kaybeden bir gazinin protez veya ortez temini için kurumlar arasında dolaşmak zorunda kalması, bakım ve rehabilitasyon hizmetlerine erişebilmek için uzun bürokratik süreçlerle karşılaşması, ne sosyal devlet anlayışıyla ne büyük bir devlet olma duruşuyla ne de büyük Türk milletinin vicdanıyla bağdaşmaktadır.

Kamu kaynaklarının kullanımında ortaya çıkan öncelik sıralaması da toplumun adalet duygusunu zedelemektedir. Bir tarafta koca koca şirketlerin vergi borçları silinirken, özenle seçilmiş müteahhitlere yüksek tutarlı ihaleler verilip kamu garantileri sağlanırken; diğer tarafta yukarıda sayılan meslek grupları mensuplarının, şehit ailelerinin ve gazilerin en temel taleplerinin bütçe gerekçeleriyle ertelenmesi kabul edilemez. Devletin bütçesinde, canını ortaya koyan insanların hakkından daha öncelikli bir harcama kalemi bulunamaz.

Bu meslek gruplarının ağır çalışma şartları, uzun mesai süreleri, barınma, ulaşım, çocuklarının eğitimi, ekonomik sorunlar, aile birliği ve görevleri gereği ölüm ve yaralanma tehdidi altında yaşamaları ve bunun doğal olarak yarattığı psikolojik yük, yalnızca kişisel bir sorun değildir. Bu şartlar, bu mesleklerin kurumsal kapasitesini, mensuplarının görev motivasyonunu, karar alma kabiliyet ve uygulamasını ve amaçlanan mücadeledeki etkinliğe sirayet etmesi muhtemeldir. Geçim sıkıntısı yaşayan, ailesinin geleceğinden endişe eden,

dinlenemeyen ve psikolojik destek alamayan bu meslek gruplarında vazifelerinin gerektirdiği dikkat ve konsantrasyon kaybı, kendilerinin ve silah arkadaşlarının hayatlarıyla ödenebilecek ağır sonuçlara yol açabilecektir.

Bu nedenle söz konusu kurumlarda görevlerini ifa eden personellerin ekonomik, sosyal ve mesleki şartlarının bütüncül biçimde ele alınması; görev ve risk tazminatlarının günün koşullarına göre yeniden düzenlenmesi; fazla çalışma ve görev sürelerinin hakkaniyetli biçimde karşılanması; lojman, barınma, ulaşım ve tayin sorunlarının giderilmesi; çocuklarının eğitimi ve aile bütünlüğünün korunması; personel ile ailelerine psikolojik ve sosyal destek sağlanması gerekmektedir.

Güvenlik kuvvetlerinin lojman, tayin ulaşım ve görev sebebiyle ihmal ettikleri evlatlarının eğitimi, aile bütünlüğünün muhafazası, personel ve ailelerine ekonomik, psikolojik ve sosyolojik destek sağlaması, görev başındaki meslek gruplarına endişe verici bir emsal teşkil etmemesi adına şehit yakınları ve gazilere sağlanan hakların kurum ve statü farkı gözetilmeksizin eşitlenmesi; protez-ortez, bakım ve rehabilitasyon hizmetlerinin ücretsiz, hızlı ve nitelikli biçimde sunulması; gazilerin yaşamları boyunca ihtiyaç duydukları teknolojik ve tıbbi yeniliklerden yararlanabilmesi; şehit çocuklarının eğitim ve istihdam güvencelerinin güçlendirilmesi; ailelerin ekonomik ve sosyal haklarının kalıcı bir sisteme bağlanması zorunludur.

Bu alanlarda görev yapanların yalnızca kendi gelecekleriyle değil, aileleri ve bakmakla yükümlü olduklarının geleceğiyle ilgili de ağır kaygılar taşıdığı; şehit yakınlarının ve gazilerin ise haklarını meydanlarda aramak zorunda kaldığı ve yaşanan bu mağduriyetlerin bu görevi başındaki personeller tarafından da yakından takip edildiği bir düzen, Türkiye Cumhuriyeti'nin gücüyle ve Türk milletinin büyüklüğüyle bağdaşmamaktadır. Bu nedenle yaşanan sorunların bütün yönleriyle araştırılması, kurumlar arasındaki farklılıkların ortaya konulması, bütçe ve mevzuat kaynaklı eksikliklerin tespit edilmesi ve bu kurumlarda görev yapan personel ile şehit aileleri ve gaziler için eşit, kalıcı ve insan onuruna yaraşır bir güvence sisteminin oluşturulması amacıyla Meclis araştırması açılması önem arz etmektedir.